UITSPRAAK 14–148

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake

het beroep van [naam], appellant

tegen

de Examencommissie Bachelor Fiscaal Recht

1. Ontstaan en loop van het geding

Met de op 14 augustus 2014 ingekomen brief van 12 augustus 2014 tekent appellant beroep aan tegen het besluit van 18 juli 2014, waarbij de Examencommissie Bachelor Fiscaal Recht (hierna: de examencommissie), haar heeft bericht geen grond te zien voor het oordeel dat het tentamen van de onderwijseenheid Internationaal Belastingrecht I van 28 mei 2014 niet voldoet aan de eisen die bij of krachtens de wet zijn gesteld.

Door appellant wordt - kort weergegeven – aangevoerd dat bij vraag 3 van het tentamen sprake is van dubbelzinnige vraagstelling. Bij de nabespreking bleek dat twee situaties besproken dienden te worden, terwijl appellant zich tot één situatie heeft beperkt. Appellant vergelijkt vraag 3 met vraag 1a van hetzelfde tentamen waarbij niet *per se* twee opties hoefden worden besproken, mits de gekozen optie voldoende was onderbouwd. Ook geeft appellant aan dat op het antwoordblad weinig ruimte wordt gegeven en uitdrukkelijk vermeld is dat spuien van ongevraagde kennis tot aftrek van punten kan leiden. Zij heeft zich derhalve beperkt bij het beantwoorden van de vragen.

Bij brief van 20 augustus 2014 is een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op 17 september 2014 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is in persoon ter zitting verschenen Namens verweerder is [naam], verschenen.

Secretariaat: Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
Telefoon 071 527 33 07 / 071 527 81 18
Fax 071 527 45 67

2. De overwegingen ten aanzien van de ontvankelijkheid

Met de op 14 augustus 2014 door het College ontvangen brief van 12 augustus 2014 heeft appellant tijdig beroep ingesteld tegen het besluit van 18 juli 2014. Het beroepschrift voldoet ook overigens aan de daaraan ingevolge de Awb en de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) gestelde eisen, zodat het administratief beroep ontvankelijk is.

3. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

In de Regels en Richtlijnen (hierna: de R & R) behorende bij de Onderwijs- en Examenregeling van de Bacheloropleiding Belastingrecht 2013-2014 (hierna: de OER) is voor zover hier van belang het volgende bepaald:

> **Artikel 4.2 Kwaliteitsborging van tentamens**
> 4.2.1 Elk tentamen omvat een onderzoek naar de kennis, het inzicht en de vaardigheden van de student.
> 4.2.2 De vragen en opgaven van een tentamen zijn duidelijk en ondubbelzinnig en bevatten voldoende aanwijzingen voor de vereiste detaillering van de antwoorden.
> 4.2.3 Het tentamen is geschikt en dient uitsluitend om te onderzoeken of de student de kwaliteiten heeft verworven die tevoren als doel van de betrokken onderwijseenheid zijn vastgesteld en zijn vastgelegd in de OER.
> 4.2.4 Het tentamen is zo specifiek dat alleen de studenten die de stof voldoende beheersen de vragen goed kunnen beantwoorden. Het tentamen is afgestemd op het niveau van de onderwijseenheid.
> 4.2.5 De vragen en opgaven van het tentamen zijn representatief en/of zo evenwichtig mogelijk gespreid over de tentamenstof.
> 4.2.6 De vragen en opgaven van het tentamen hebben uitsluitend betrekking op de tevoren bekend gemaakte tentamenstof. Voor studenten is het vooraf duidelijk hoe en waarop ze beoordeeld worden.
> 4.2.7 Tot de tentamenstof behoren de verplichte literatuur, het werkboek en hetgeen behandeld is tijdens hoorcollege, werkcollege en tijdens eventuele andere onderwijsvormen.
> 4.2.8 De duur van elk tentamen is zodanig dat de student redelijkerwijs voldoende tijd heeft om de vragen te beantwoorden en/of de opgaven te maken.
> 4.2.9 De beoordeling van schriftelijke toetsen geschiedt aan de hand van te voren schriftelijk vastgestelde normen. Onverminderd het bepaalde in artikel 4.8 van de OER, is het stuk waarin deze normen zijn vastgelegd, niet zonder meer openbaar –per vak wordt dit door de examinator vastgesteld. *[voorheen art. 18.2]*.
> 4.2.10 De werkwijze rond de kwaliteitsborging van tentamens is vastgelegd door de examencommissie.

4.2.11 De examencommissie beoordeelt in ieder geval steekproefsgewijs de validiteit, betrouwbaarheid en bruikbaarheid van de tentamens. Het resultaat van de beoordeling wordt besproken met de betrokken examinator of examinatoren.
4.2.12 De examencommissie kan tevens een onderzoek instellen naar de validiteit, betrouwbaarheid en bruikbaarheid van het tentamen wanneer evaluaties of resultaten hiertoe aanleiding geven.
4.2.13 Bij de in 4.2.10 en 4.2.11 bedoelde werkwijze en beoordeling kan de examencommissie zich laten bijstaan doordeskundigen.

Verweerder heeft ter zitting gesteld dat de vraag beoogde te beoordelen of de kandidaten bij hun analyse van de vraag de mogelijke opties zagen en weergaven. De tekst van de vraag kon in fiscaal-rechtelijke zin niet zo worden geduid als appellant meende. Desgevraagd heeft verweerder uitdrukkelijk verklaard dat deze vraag bij andere kandidaten niet tot misvattingen heeft geleid. Tevens heeft verweerder aangegeven dat hij ook andere examinatoren om een oordeel over het antwoord van appellant heeft gevraagd. Zij kwamen echter eveneens tot de conclusie dat de beantwoording van de betreffende vraag door appellant tekortschoot.

Appellant stelt dat de vraagstelling dubbelzinnig is omdat niet uitdrukkelijk is gevraagd meer opties te bespreken en zij slechts van één mogelijkheid is uitgegaan. Verweerder heeft dit uitdrukkelijk en gemotiveerd bestreden en aangegeven dat de vraagstelling bij andere kandidaten wel tot een bespreking van de verschillende opties heeft geleid. Het College ziet geen aanleiding om hieraan te twijfelen. Ter zitting is verder voldoende duidelijk geworden dat de mogelijke misvatting aan de zijde van appellant het gevolg is van een interpretatie van de desbetreffende passage in de tentamenvraag door appellant, die op fiscaalrechtelijke gronden niet verdedigbaar is. Verweerder is dan ook terecht tot de slotsom gekomen dat niet in strijd met artikel 4.2 van de R & R is gehandeld.

Nu ook overigens niet is gebleken van andere feiten of omstandigheden die tot een andersluidend oordeel zouden moeten leiden, dient het beroep ongegrond te worden verklaard.

4. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

verklaart het beroep **ONGEGROND**.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit: mr. O. van Loon (voorzitter), prof.dr. E.M. Noordijk, prof.dr. E.P. Bos, mr. C. de Kruif, en S.A. van der Velde LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. A. van Ingen Scholten.

mr. O. van Loon
voorzitter

mr. A. van Ingen Scholten
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: